

Vogel, Jaroslav
[Master George. Piano-vocal score. Czech]
Mistr Jíra

MISTR JÍRA

HUDEBNÍ KOMEDIE

O JEDNOM DĚJSTVÍ

SLOVA I HUDBU NAPSAL

JAROSLAV VOGEL

KLAVÍRNÍ VÝTAH SKLADATELŮV

PRAHA 1926

HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY

PARIS: MAX ESCHIG & CIE. LONDON: J. & W. CHESTER LTD.

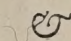
LEIPZIG: BREITKOPF & HÄRTEL.

(373)

MISTR JÍRA

HUDEBNÍ KOMEDIE

O JEDNOM DĚJSTVÍ

SLOVA I HUDBU NAPSAL

JAROSLAV VOGEL

KLAVÍRNÍ VÝTAH SKLADATELŮV

PRAHA 1926

HUDEBNÍ MATICE UMĚLECKÉ BESEDY

PARIS: MAX ESCHIG & CIE. LONDON: J. & W. CHESTER LTD.

LEIPZIG: BREITKOPF & HÄRTEL.

(373)

LIBRARY
NOV 13 1968
UNIVERSITY OF TORONTO

Meister Georg

MUSIKALISCHE KOMÖDIE IN EINEM AUFZUG

Text und Musik von

JAROSLAV VOGEL

HANDLUNG

Prag im Jahre 1603. An einem Maiabend führt die dicke Frau Birke die Näherin *Lenka* in ein an der Moldau gelegenes Häuschen, indem sie ihr einredet, dass sie dort für eine grosse fremde Dame, vielleicht die Königin von Italien selbst, arbeiten wird. Aber statt von dieser wird Lenka vom „König“ empfangen, der sie auffordert, bis zur Rückkehr seiner Frau mit ihm zu bleiben. Lenka, beängstigt, bittet ihn, unter den Figurinen, die sie ihm vorlegt, selbst ein für seine Frau passendes Modell zu wählen. Der „König“ jedoch hört nicht auf, sie betreffs ihrer Lebensverhältnisse auszuforschen. Als ihm Lenka die drückende Armut ihrer verwitweten Mutter beschreibt, erklärt er sich bereit ihr zu helfen, falls Lenka bei ihm über Nacht bleiben will. Lenka weist ihn empört ab, aber alle Bitten und selbst die Abscheu, die sie ihm entgegenstellt, steigern nur die Begierde des grossen Herrn. Um seiner Gewalttätigkeit zu entgehen, ruft Lenka durch das Fenster um Hilfe. Vergebliche Mühe, die nur die Wut des „Königs“ steigert, welcher sich mit schrecklichen Drohungen entfernt, indem er Lenka einsperrt.

(II. Szene.) Die unglückliche bedauert nun ihre Leichtgläubichkeit und denkt an ihre arme, nichtsahnende Mutter. Wenn sie nochmals rufen würde! . . . Der erste Passant, dem sie zuruft, ist ihr eigener Bräutigam, der Fischer *Přemek.* Dieser aber legt sich ihre nächtliche Anwesenheit in einem fremden Hause auf die ärgste Weise aus, und, statt ihr zu helfen, überhäuft er sie mit den schrecklichsten Vorwürfen. Aber die Vorsehung verlässt nicht Lenka und lässt auch den biederen Zimmermann *Georg*, der sich schon von fern durch ein lustiges Lied verrät, vorbeigehen. Georg steigt mit Lenkas Hilfe durch das Fenster, erwidert aber auf ihre verzweifelten Bitten nur mit Scherzen. Seine Sorglosigkeit steigert sich noch, als er — nach einem am Boden gefundenen Zettel, durch welchen eine Musikkapelle ihre Bezahlung fordert — Lenka mitteilen kann, der „König“ sei in Wahrheit nur der Herzog *Ercole d' Este*, italienischer Gesandter am Hofe Rudolph des Zweiten. Georg will seinen doppelten Betrug ordentlich bestrafen! Inzwischen rät er Lenka, sich durch List und Wein zu helfen und verschwindet durch das Fenster.

Im selben Augenblick kommt die heuchlerische Frau Birke zurück. Sie macht Lenka bittere Vorwürfe, indem sie diese beschuldigt, sie für all die Sorge, welche sie um Lenkas Glück hegte, zum Dank in das Gefängnis zu bringen, denn der Herzog hat ihr gedroht, sie als Kupplerin anzuzeigen, falls Lenka bis Mitternacht

nicht die seine ist. Da gibt sich Lenka den Schein, dem Herzog zu Willen zu sein, was die Alte augenblicklich in eine derart lustige Stimmung versetzt, dass sie sich mit Wein betrinkt und zuletzt einschläft. Für Lenka ist dies der Augenblick zu entfliehen. Gleichzeitig kommt Meister Georg mit einem andern, genau wie Lenka gekleideten Frauenzimmer zurück, das er an ihrer Stelle zurücklässt.

(III. Szene.) Bald darauf melden schwere Schritte die Rückkehr des ebenfalls angeheiterten Herzogs. Diesmal scheint ihm ein besseres Schicksal zu winken. Zwar fürchtet die vermeintliche Lenka wiederum, ihm Vorwürfe seitens seiner Gemahlin zu verursachen, aber auf die Herzogin und ihre kalte Strenge will der Herzog keine Rücksicht nehmen. Er will „ein Weib, dem nur zu viel Tugend als Sünde gilt". Die Entrüstung, die er durch solche Reden bei „Lenka" hervorruft, wächst noch, als diese das Bildnis einer schönen Frau, zweifellos ebenfalls einer Geliebten des Herzogs, wahrnimmt. Nachdem sie dieser umsonst durch die Beteuerung, es sei das Bildnis seiner Frau, zu beschwichtigen gesuch hat, erinnert er sie ironisch, seit wann er die Ehre habe sie zu kennen. Als sie nichtsdestoweniger hartnäckig den Namen jener Frau zu hören fordert, verliert der Herzog endlich die Geduld und wird wiederum gewalttätig. Schon hat sich seine Beute endlich zum Nachgeben bereit erklärt, als Frau Birke zurückkommt, um sehr energisch ihre Belohnung zu fordern. Kaum hat er ihr diese ausgehändigt, beginnen wiederum die Musikanten, denen er ebenfalls ihren Lohn schuldet, unter dem Fenster einen höllischen Trauermarsch zu spielen. Da der Herzog kein Bargeld mehr bei sich hat, wirft er einige Silberteller aus dem Fenster als Bezahlung, worauf die Katzenmusik endlich verstummt. Inzwischen ist ihm aber wiederum „Lenka" entschwunden und als er ihr nacheilen will, stösst er auf Georg, der ihm die wahre Lenka und Přemek als Verlobte vorstellt und ihn für das Paar um ein Hochzeitsgeschenk bittet. Als sich der Herzog anschickt, das Geschenk mit seinem Degen auszuzahlen, tritt die Herzogin (die vermeintliche Lenka) ein, indem sie ihn auffordert, den Verlobten sein Liebesasyl, das reizende Häuschen, in welchem sie sich befinden, zu schenken, was der Herzog zur grossen Begeisterung der Liebenden letzten Endes auch tun muss.

Maître Georges

COMEDIE MUSICALE EN 1 ACTE

Paroles et musique de

JAROSLAV VOGEL

★

L'ACTION

A Prague en 1603. Un soir de mai, la grosse veuve Břízská conduit la couturière Lenka dans une charmante petite maison en terrasse sur la Vltava, en lui affirmant qu'elle y travaillera pour une grande dame étrangère, peut-être la reine d'Italie elle-même. Mais au lieu de celle-ci, c'est le „roi" qui accueille Lenka. Il lui demande de rester avec lui jusqu'au retour de sa femme. Lenka, intimidée, le prie de choisir lui-même parmi les figurines qu'elle lui présente, le modèle qu'il croit aller le mieux à sa femme. Mais le „roi" ne cesse de l'interroger sur ses moyens et sa manière de vivre. Lorsque Lenka lui décrit la pauvreté et la misère de sa mère, veuve, il se déclare prêt de la secourir, si Lenka accepte de rester chez lui toute la nuit. Lenka refuse avec indignation, mais toutes les prières et le dégoût qu'elle oppose ne font qu'augmenter le désir du grand seigneur. Afin d'échapper à sa violence, Lenka appelle au secours par la fenêtre. Vaine tentative, seulement apte à irriter d'autant plus le „roi", qui s'éloigne avec d'horribles menaces, en enfermant Lenka.

(II. scène.) L'infortunée déplore sa crédulité et pense à sa pauvre mère, qui ne se doute de rien. Si elle appelait encore! . . . Mais le premier passant qu'elle aperçoit et auquel elle fait signe est son propre fiancé, le pêcheur *Přemek.* Celui-ci interprête de la pire manière les mots que lui adresse la jeune fille. Il ne comprend pas se présence dans une maison étrangère, et, au lieu de la secourir, il l'accable encore de violents reproches. Mais la Providence ne délaisse pas Lenka et fait passer aussi le brave maître-charpentier *Georges*, qui s'annonce de loin par une chanson joyeuse. Georges, avec l'aide de Lenka, monte par la fenêtre, mais ne réponds que par des plaisanteries à ses prières désespérées. Sa gaitée augmente encore, quand – d'après un billet trouvé à terre, par lequel une bande de musique demande le payment de son compte – il apprend, que ce „roi" est simplement le duc *Ercole d'Este,* ambassadeur d'Italie près la cour de Rodolphe II. Mais il punira comme il faut sa double imposture! En attendant il conseille à Lenka de s'aider par la ruse et le vin. Il promet de prendre soin du reste et – disparaît par la fenêtre.

A ce moment là revient l'hypocrite Břízská. Elle fait de violents reproches à Lenka et l'accuse de vouloir la faire mettre en prison en revanche de tout ce qu'elle à fait pour son bonheur: car le duc l'a menacé de la dénoncer comme entremetteuse, si jusqu'à minuit Lenka n'est pas à lui. Alors Lenka fait semblant de céder, ce qui met Břízská instantanément dans une humeur si joyeuse, qu'elle s'énivre de vin et finit par s'endormir. C'est pour Lenka l'instant de fuir. A ce moment revient Geor-

ges avec une autre femme, exactement habillée comme Lenka, qu'il laisse à la place de celle-ci. – Quelques instants après (III. scène) des pas lourds annoncent le retour du duc, légèrement éméché aussi. Cette fois un meilleur sort semble l'attendre. Il est vrai que la fausse Lenka prétend craindre de lui causer des reproches de la part de sa femme. Mais de la duchesse et de sa froide sévérité le duc affirme ne tenir aucun compte. Il veut une femme, ,,à laquelle seule une vertu trop grande est un péché''. L'indignation, qu'il provoque par ces propos chez ,,Lenka'', augmente encore, lorsque celle-ci aperçoit le portrait d'une belle femme, sans doute également une maîtresse du duc. Celui-ci, après avoir vainement tenté de la consoler, affirmant qu'il s'agit du portrait de sa femme, finit, ironiquement, par rappeller à la jalouse, depuis quand il a l'honneur de la connaître. Lorsque cependant ,,Lenka'' insiste pour apprendre le nom de cette femme, le duc perd patience et redevient violent. Mais juste au moment, où sa proie est enfin prête à céder, revient Břízská pour demander très énergiquement sa récompense. A peine l'a-t-il contentée que les musiciens, auxquels il doit leur salaire, commencent à jouer sous la fenêtre une infernale marche funêbre, dont il ne se débarasse également qu'en leur donnant comme payement des assiettes d'argent. Mais en attendant ,,Lenka'' a disparu et lorsque le duc se met à sa poursuite, il se heurte à Georges, qui lui présente la vraie Lenka et Přemek fiançés et le prie de leur donner un cadeau de noce. Lorsque le duc s'apprête à payer celui-ci avec son épée, entre la duchesse (la supposée Lenka) en lui demandant de donner aux fiancés son refuge d'amour, cette jolie petite maison où ils se trouvent. Ce qu'il fait bon gré mal gré, au grand enchantement des amoureux.

OSOBY:

Jiří Lysý, tesař - - - - - - - - bas-bariton

Lenka, švadlena - - - - - - - - soprán

Přemek, mladý rybář - - - - - - tenor

Břízská, kuplířka - - - - - - - alt

Kohoutek, mistr muzikář - - - - - tenor

Vévoda Ercole d'Este, vlašský vyslanec - tenor

Neznámá - - - - - - - - - - mezzosoprán

Odehrává se v Praze za císaře Rudolfa II.,

v malém domku u Vltavy.

MISTR JÍRA.

Nádherná šlechtická komnata ve slohu pozdní renaissance. V pravo pestré prolamované okno, za ním v koutě konsola se zrcadlem a dvěma (hořícími) svíčkami. Na levo od této (v zadní stěně) hlavní vchod, v levé stěně dvéře do ložnice, za nimi v koutě pohovka, od níž v pravo visí obraz nějaké šlechtické krásky. Uprostřed komnaty stůl s velkým svícnem, mísou huspeniny, cukrovím, vínem *atd.* a příbory pro dvě osoby. Kolem stolu tři křesla a (v předu) jedna stolička. Je teplý májový podvečer, asi osm hodin.

I. scéna.

Jaroslav Vogel
(* 11. I. 1894)

 H. M. 373

2
Břízská (s Lenkou vstupujíc)
Tu to jest, jen chu-tě dál! Kdo ve dve-řích by pla-še stál?
a tempo
p
cresc.
Lenka.
Ach, pa-ní-má-mo, vždyť já se až sty-dím, to-lik nád-he-ry a
f
p
pp
L.
bo-hat-ství-li vi-dím - pů-jdu ra-děj pryč! Ti-še,
Břízská (chytajíc ji za sukni)
je-ště mi tu křič!
sf
p
tr
3
B.
Po-važ jen, ty blá-ho-vá, kdy
comodo
p

B. čest se skyt-ne ta-ko-vá, by tak moc-ná vzác-ná dá-ma,

mf *pp subito*

B. vlaš-ská krá-lo-vna snad sa-ma, vza-la si tě za šva-dlí!

f

④ Poco sostenuto.

(Odvrátí se s líčeným rozhořčením, při čemž hbitě uzme se stolu jednu cukrovinku.)

Lenka. *p* Což kdy-by ša-ty

fp *mf* *p*

L. ne-pad-ly? *f* ne-vím ni jak po-zdra-vi-ti mám!

Břízská (s prstem na ústech) *p* Ti-še, již při-chá-zí k nám!

accel. *f* *mp calando*

Maestoso (♩= 72)

(Lenka schová se bleskurychle za objemná záda Břízské)

(5)

(Místo očekávané „královny" vejde však vévoda, přehnaně dle španělské módy oděný (obrovský krejzl!), a, kroutě si knír, se zálibou prohlíží si Lenku.)

pp f dimin.

Vévoda.

p

Aj! Hm — Aj, aj!

Lenka (vyhrkne)

(6)

f

Ru-ku-lí-bám, Ve-li-čenstvo!

(k Břízské)

pp p

L.

Kdo je ten-to pán? Pro to-ho přec nel-ze šít ni ži-vo-tek ni šorc!

Vévoda.

Nu, panno, pojď jen blíž! Snad se mne ne-bo-jíš?

Più mosso.

(Bázlivě poněkud předstupujíc)

L. Ne - bo - jím ne a - ni zdá - ní! Leč kde je - sti va - še pa - ní?

mf *mf* *p*

Tempo I.

Vévoda (rozpačitě)

(Zpozoruje konečně pokyn Břízské)

Hm, mo - je pa - ní kde že jest? Ne - vím vě - ru, na mou čest! Vy - jížďkou snad

pp *mf*

V. den si krá - tí, leč co ne - vi - dět se vrá - tí.

7

(nabízí jí křeslo)

Sečkej te - dy,

mp *p* *dimin.* *pp* *dolce*

Lenka.

L. Však já jsem při - šla... mí - ru na ša - ty jí vzít!

(Pleskne se po čele)

V. ji - stě ně - co z tvé - ho zbo - ží bu - de chtít. U - če - sat ji! Ach,

V. o-všem, bra-va, bra-vis-si-ma! Mí-ru na ša-ty, již vím. Promiň, roz-tr-žit jsem jaksi,

(s významným pohledem) ne-vím po-ma-lu, co dím! (Vede ji k jednomu z postranních křesel.) Nuž za-tím zů-staň co můj host_

Lenka. Dí-ky, nemám hlad ni ží-zeň... (Nesměle usedá) (Bo-žín-ku, ach ja-ká

V. ví - na, cu-kro-ví tu dost!

dimin. *ppp*

8 L'istesso tempo.

ritard. (Břízská zatím nepozorovaně mizí.)

L. trý - zeň!)

Vévoda (usedaje vedle ní na stoličku) Nuž bu-de-me si po-ví - dat, neb

ritard. *pp*

V. já mám dě-vy ta-ké rád, jež, ač-ko-liv jen dochá-ze-jí

V. ku šlechtičnám šít, pro krá-su svou by mohli sa-my princeznami být.

(štípne jí žertovně do tváře)

Lenka.

V. Ach, jak po zá-ba-vě se mnou mohl byste tou-žit? Leda že tím vý-běrem zde

animando poco a

cres - - cendo ed

animando poco a

poco

L. chtěl byste si slou-žit!

Vévoda.

(Otevírá svůj náruční košíček.)

To bu-de tu-ze za-jímat mou pa-ní

poco

mf deciso

(9) Poco più mosso (♩=100)

Lenka (vyndavajíc různě oblečené figurky, sloužící dle zvyku doby k výběru módy).

Zde nád-her-ná je to-a-le-ta ranní, však špa-tně jde v ní

f *p ma ben ritmico* *mf* *sf* *p*

L. dě-ti mýt, tím hů-ře va-řit ne-bo šít. Zde do ko-čá-ru

mf *sf* *pp*

L. zří-te ro-bu, zde do sa-ní

pp

(10)

L. pro zim-ní do-bu Tu kŕtalt je lo-vec-ký pro po-byt

animando ancora un poco

L. zá - mec - ký.

cres - cen - do -

11 Tranquillo.

L. Zde pro ma-lou cos hol-čič-ku

ff mp

L. pp riten. 3 3 a zde pro do-ce-la malinkou hol-čič-ku, a tempo mf zde pro ma-lé-ho

8 pp ritenuto mp a tempo

L. chla-pe-čka pp riten. 3 a zde pro do-ce-la ma-lin-ké-ho chlape-čka.

8 pp ritenuto

Allegro (♩ = 182)

(Náhle poděšena) (Vévoda

a tempo

p

L. Ach, Bo - že můj... já za - pomně - la na krej - zl!

8

a tempo

ff

vybuchne v smích).

simile

(12)

L. Zde mó - dy pyš - né, jak nosí se

p leggiero

mf

p

L. u dvo - rů: zde francouzská, zde u - her - ská, zde čes - ká, rus - ká, flanderská, zde

mf

pp

13

L. špa-něl-ská, zde tu-rec-ká, zde vlaš-ská, pol-ská, ně-mec-ká, zde vdo-ví šat,

Vévoda.

ó

cres - cen -

L. zde sva-te-bní, zde no-ční, zde den-ní, zde ve-čer-ní, ple-so-vý, lá-zňo-vý, všecko tu

V. dí-ky! Ne, ne!

- do

14

(Lenka nechápavě hledí na vévodu, pak láskyplně ukládá své figurky zpět do košíčku).

L. mám!

Vévoda (zacpávaje si uši).

V. Dost! ——

fpp *molto* *ff* *dimin.*

Vévoda.

dolce

A to je vše, čím trá-víš svo-je mlá - dí? ———

calando

mf dolce

dimin.

Lenka (pyšně) ritard.

Poco più lento (♩=100)

(Gesto vévodovo: „Aj, aj, s literáty!“)

Ó ne! V ne-dě-li a svátek v koste - le s li - te - rá -ty zpí-vám, neb jich pís-ně tu - ze

pp ritard.

Meno mosso ancora (♩=76)

(Odkašle si, sepne ruce jako v kostele a zpívá trochu

ritardando

L. rá - da mám, zvláště jed-nu chci ji za-zpí-va-ti vám... Hm! Ma - tič - ko

ritardando

mp

školácky:)

L. bo - ží, ne - bes - ká zbo - ží, tys raj - ská rů - žič - ka

mp

L. a bo - ží ma - ti - čka, pa - nen - ko Ma - ri - a."

dimin.

pp

16

(Zamyšleně)

L. krás - ná, že?

dimin.

espres.

mp

pp

senza rigore

L. Ně-kdy ta - ké pa-ní mat-ce po-má-hám... Ach jaký strach má o mne as!

Animato

senza rigore

6

subito (♩ = 144)

L. Vždyť ne-tu-ší, kam zmi-ze-la jsem ná-hle.

ritard.

17 *a tempo*

6

ritard.

a tempo

pp

p

cresc.

p *subito*

Vévoda. Lenka.

Je chu-dá? Ba, chu-dá, a kto-mu vdo-vou. O - tec um - řel,

mf *p*

18

L. *sosten.* *a tempo* *ani -*

sot - va den shléd - la jsem... od té do - by

mf *pp* *sosten.* *a tempo (ritmo a una battuta)* *ani -*

L. *- mando* *e* *cresc.* *poco* *a* *poco*

dře - me bí - du ži - jem v báz - ni ze dne na

- mando *e* *cresc.* *poco* *a* *poco*

L.

den a sta - řič - ká ma - ti - čka mu - sí slou - - žit!

rinforz. e sostenendo

(19)
Meno mosso (♩ = 92)

L. Ví sám Bůh, jak to ještě dlouho vydrží!

ff
mf calando

(20)
Lenka (živě)

Zda chci? Zda chci? Ale jak to počít mám?

Vévoda (nakláněje se k Lence)

p senza rigore

Chceš, by jí pomoženo bylo?

dolcissimo
pp assai tranquillo
senza rigore
ff
molto affrett.

Lenka (rychle povstávajíc)

f
Můj pane!

Vévoda (suše)

p
Zůstati zde u mne přes noc!

ten.
sostenendo
p poco a poco
pp f
accellerando
ff

Lenka.

Raděj ko-řín - ky chci jíst,

V. *mf riten.* *a tempo*

Nechceš prospět mat-ce své i so-bě?

pp *riten.* *f a tempo* *cresc.*

L.

než hříš-nou mzdu si nýst!

21 Allegro (♩ = 138)

Vévoda (povstávaje)

Ó bra - - va!

ff *sf* *f*

V.

Jak jsi krás - - - ná v hně-vu svém!

sf

V.

22

Zde však pad - la's v dou - pě

p marc. *p*

V. drav - ce, jenž ú - to - čí tím víc, čím víc je

p cre - - scen - - - do

V. ne - ná - vi - děn. Jeť že - na ja - ko stru - na, jež

mol - - to

f

23

Lenka.

L. Ach pa - ní - má - mo! Pa - ní - má - mo!

(Chce ji obejmout.)

V. hrá jen, když se chví.

fp

f

(Vytrhne se vévodovi a hledá Břízskou.)

L. Po - - - - moc! Kde jest?

ff

stringendo

ritard. e dim.

(24) Sostenuto (♩=76)

Vévoda (krče rameny). *mf*

Což já vím?

Lenka (klesajíc do křesla).

Již ro-zu-mím!

p *pp* *allarg.*

Vévoda. *p*

Tak vi-díš, je tu mar-ným ja-ký-ko-li vzdor. *accel.* Zde brá-nit ne-mů-že mi

colla voce

V. žá-dný lidský tvor!

Lenka. A po-vá-žil jste, *rit.* ja-ký hřích to jest?

fp *ritardando* *pp*

(25) Andantino (♩=88)

L. Ve městě přec je žen-štin všu-de dos-ti, jež pro mzdu

semplice *poco rinforzando*

ritard. animato

L. či roz - koš da - jí v šanc i čest. Proč — když nemám v světě tom nic

ritard. *mp* animato

a tempo

L. víc než trochu cnos - ti — proč prá - vě mne, proč prá - vě

mf a tempo *p*

L. mne, ó rcete sám, jste musel mít ——— proč právě

f affrettando rall. et dimin. molto

(26) Piú mosso (𝅗𝅥 = 56, à una battuta)

Vévoda (plíže se k ní ze zadu.)

L. mne? Ó věř, ťoť ná - ho - da pou - há, že Bříz - ské zrak

pp dolce marc. *mf* *pp*

V.
v to-bě se shlíd. Však teď ve mně ta-ká vzplá-la tou-ha,
V.
že jen se rtů tvých roz-koš chci pít. A kdy-by sám
mf
pp
27
animando e crescendo
V.
cí-sař brá-nit mi chtěl, já ra-dě-ji pad-nu, než zpět bych
ff
Lenka.
Ó bě-da!
Vévoda.
V.
šel! Je-nom po-važ, jak vel-ké štěstí ta-to noc tvé
p subito
ff
p

V. ro - di - ně věs-tí, chceš-li krát - kou snést jen úz - kost a

ff *ff*

V. pří - zeň svou mi dát ——

(29)

di - mi - nu - en - do.

p

V. Nuž řek-ni, zda svoluješ!

mf *mf*

(30)

p

V. Nejdu s hrozbou, jenom s prosbou,

delicatamente

ritar - dan - do et dimin.

Lenka. (rázně vstávajíc.)
ritenuto

Ach, jak dob-ře zná-te

accel e cre-scen-do (chce ji políbit)

V. to pro-to že *f* mám tě rád!

accel e cre-scen-do *f*

colla voce

(31) Allegro energico (♩= 138)

L. lhát! Pod zá-lud-nou když

ff *p* poco a poco

L. zá-min-kou jste vlá-kal děv-če

cresc.

L. v léč-ku svou, (32) pak dí-te

f *p* poco a poco

L. s ús - mě-vem: „Já ne-hrozím, nic ne-chci

cresc.

L. ná - si - lím!“ A mní - te je - ště, že

(33)

f *mf*

L. muž jste šle-chetný, jenž nou - zi blíž - ních jen

cresc.

L. v mys - li má, an ve svůj dům počest-né dív - ky

f

(34) Vévoda.

L. za-ví-rá! To vše nut-ný byl

f *fp legato* *cresc.*

V. ú-vod jen, jak déšť k roz-kvě-tu

V. má-je, k snům slá-vy jak *riten.*

riten.

V. *a tempo* vál-ky vír. (35) Ten vír teď mi-nul,

f a tempo *dim.* *p* *mf*

V. ten déšť už splynul, pou - ze kr-ve hlas

p mf

V. věs - tí bou - ři zas, již bu - dí lás -

36

p sub. cresc.

V. - ka, o - po-je - ní dár - ky - ně

(Lenka prchá k východu, ale vé - voda ji dostihne a chopí za ruku.)

molto f ffp

cresc. molto ff

riten.
37
(Zápas.)
V.
jí pojď se vzdát!
colla voce
ff a tempo
dim.
38 Lenka (konečně se vyprostivši, volá oknem.)
Lidičky, na pomoc, kde jste kdo!
mf
ffp
Vévoda (přirážeje okno)
Ti-cho!
Chceš snad lů - zu na mne si zvát?
ffpp
p

(Tlačí ji od okna, kroutě jí rukou na všecky strany.)

V. Což? Nu řek-ni jen!

sost. *cresc. molto* *sfp* *f*

(39) Più mosso (𝅗𝅥. = 56 à una battuta)

V. Však já tu pý-chu ti na-vždy odvyk-nu

sf *sf*

V. a ví-ce ú-cty před pá-ny na-u-čím tě

sf *sf* *sf*

Poco meno (𝅗𝅥 = 138) *allarg.* *a tempo*

V. mít a pou-ze vů-li mou ta-dy ctít!

p ma ben ritmico *cres-cen-do* *allarg.* *ff* *a tempo*

(40)

V. Však jest - li dá - le zas mi vzdor-nou budeš

meno *f*

riten.

(41)

a tempo

(Odchází

V. pý-chu jen pro-je-vo-vat, navždy luč se s má - tí svou!

ff riten.

marc.

ff a tempo

hřmotně hlavním východem. Lenka vrhá se za ním, ale naleznuvši dveře již zamčeny, vrací se malomysl-

f

ně zpět.)

mf

calando

p

pp

leggiero

II. scéna.

(42)

Andantino. (𝅗𝅥=54)

Lenka.

Ó Bo-že můj, těž-ce vě-ru mou leh-ko-věr-nost ká-ráš!

(Usedá, hlavu dlaní opírajíc.)

dolente

f

p

L. Co ny-ní? Jak o tom, co mi hro-zí, do-můzprá - - vu dát?

affrettando e cresc.

f

ritard.

(43)

p

L. Co, mam-ko má, as prá - vě sná-šíš, jak

L.
tes-kně mís - to spa-ní a-si zí-ráš, zda-li ne - jdu již!
affrettando e cresc.
f ritard.
44
Poco animato (𝅗𝅥 = 76)
L.
Leč vím co, budu volat zas -
p
p
(Běží k oknu a otevřevši volá dolů:)
L.
snad sli-tu-je se ně-kdo na-de mnou.
crescendo
mf
45
Přemek (dole)
L.
Hej, sou-sede, na slo-víč - ko!
mf
Kdo
pp

P.

f

tam? Jak, tys to, Len - - ko?

f(sub.) energico *ff* *dimin.*

(46)

Hleď-me na tu cud-nou pan-nu, ja-kou ta-dy tro-pí ha-nu!

p *sf* *sf*

Ne-stoudni-ce v noč-ní do-bě v ci-zí dům zve mu-že k so-bě! Děv - ko

f *f* *p*

zrád - - - ná, bo - ha - prázd - - ná!

P. Na-vždy za-bi-la jsi mo-jí ví - ru i mou lás - - - ku pro mamon!

cresc. f

47

ff furioso

Lenka.

Ach, Přem - ku, ho-chu můj, pro-bůh, jen ješ - tě chví - li mi dů - vě-řuj!

m.s.

48

Ach, bě - da,

dim. mf

L. on již ne-sly-ší... Přem - ku, Přem - ku! Ach - ach -

cresc. *f* *dimin.* *poco*

L. ach - ach -

a poco

(Potácí se do pokoje a padne zničena a zmítána pláčem na kolena, hlavu opírajíc o jedno z křesel.)

49 Doppio meno mosso.

Jíra (nejprve daleko za scénou, potom stále blíž.)

Teď sem při-šel mistr I - po-kras de

p *espressivo* *ritardando molto* *pp*

J. gra-ci - ā di - vi - nā, ne - níť hor-ši - ho v ten-to čas in ar - te me - di -

(Při zaslechnutí Jírova hlasu tvář Lenčina se zvolna vyjasňuje.)

riten.

J. ci - nä. Ko - mu kte - rá ne - moc ško - dí a chtěl by rád živ bý - ti, on je - ho chce u -

riten.

(50)

Lenka (připlíživši se podél zdi zpět k oknu a mávajíc rukou)

L. Mi - stře Jí - ro, mi - stře Jí - ro, te - be

a tempo

J. zdra - vi - ti, žeť mu - sí du - še zbý - ti.

a tempo

mf

L. po - sí - lá mi Bůh!

Jíra.

rit.

J. Ko - mu kte - rá ne - moc ško - dí a chtěl by přec živ...

p

dim. e rit. *pp*

Lenka.

L. Po - - - moz!

a tempo

J. Len - - ko, co tu tro-píš!

f *mf*

L. Po - - - moz! Po - - - - moz!

J. Jíra (skrze dlaně) Co

cresc. *f*

(51)

(Ne bez vychloubavosti)

L. Ach považ jen, sám vlaský král tak pro mne láskou vzplál, že pomocí

J. pak jest?

f *p*

52
L.
pa-ni-má-my Břízské mne ve svůj zá-mek jal. Teď prá-vě ko-lem
pp
3
L.
Pře-mek se bral, mí-sto pomoci však jen mi lál, jak bych, ó
3
sf
sf
m.s.
L.
Bo - - - - že, v ci-zí snad cho-di-la lo - - - -
3
3
cre - - scen - - - - - - - do
m.s.
53
L.
- že! Co že?
Jíra.
A kde jest? Nu ten král?
p sub.
(b)

L. Vzdá - lil se řka slova ne-sva-tá — ach Jí - ro, šel as

L. pro ka-ta!

Jíra. (s líčenou hrůzou)

Snad ne! Nu-že k dí - lu

ff sf mp dimin.

ritard.

54

J. na - táh - ni páž! (Úsečně) Víc!

et - ritard.

pp sostenuto quasi esitante

J. Je-ště víc!

Lenka.

Vždyť pa-dám až!

pp poco a poco crescendo ed

Jíra (seskakuje dovnitř…oprašuje se, pak s úklonou:)
Tu mne máš!
accellerando
3
3
ff
p
55
J.
Tož vzá-cná panno, čím slou-žit je mi přá-no? Snad do vý-ba-vy
poco più mosso
tempo primo
pp
leggiero
Lenka.
56
Dřív svo-bo-du mi na-vrať!
J.
svět-ni-cí či křtal-to-vnou spíš lož-ni-cí?
espressivo
f
tempo primo
(s příslušným posuňkem)
Jíra.
Ach tak! Nic leh-čí-ho než to: vy-houpni se
6
dimin.
p

Lenka (přistupujíc k oknu.)

f Ma-tič-ko bo-ží! *p riten.* Báz-ní mru při pou-hém

riten. *a tempo*

J. ku-dy ja jsem vlez!

riten. *a tempo* *pp* *ff* *pp riten.*

L. poh-le-du...

57

Jíra.

Ta-ký an-děl ja-ko ty, ten slét-ne na pe-ru-tích

p *a tempo* *pp*

Lenka (podrážděně dupajíc.)

Ješ-tě šaš-ky trop si z mé

J. rov-nou v ná-ruč Přem-kovu.

ff *furioso*

poco ritenuto
(skoro plačtivě)
L.
trýz - ně, lep-ší ra-dy ne-víš nad po-směch?
Jíra (tajemně, hladě si plnovous.)
pp
Nuž — teď se
poco ritenuto
p
lamentando
pp
J.
ra-duj muž i žin-ka: jen hleď, co ta-dy ro-so-lu a vín-
poco rit.
f
a tempo
poco ritard.
58
Allegretto. (♩=84)
Lenka (zoufale)
Tož Jí - - ro!
(Hbitě přisedne, zastrčí ubrousek za krk a pustí se do jídla.)
J.
- - - - - ka!
p leggiero
cre -

(lomíc

L. Co o tom sou-díš? Ach

Jíra (s plnými ústy) Hm?

(jazykem chutnaje) Pří-liš má-lo (přileje si.) oc - ta!

scen - - do

cre - -

p

rukama)

59

L. Bo - že, já tu za-hy-nu!

J. Žád-né stra-chy, je - ště jsem tu já!

scen - - do

mf cre - scen - - do *f*

(Směje se na celé kolo)

J.

psub. cresc. - - - -

(V tom spatří na zemi zmačkaný papírek.)

(Zvedne jej a čte.)

J.

Aj, ně-ja-ký lís-tek snad vy-zra-dí nám jméno tvé-ho cti-te-le.

ff

p

60

J.

„Je-ho Vý-sos-ti, pa-nu vé-vo-do-vi Er-co-lo-vi d'Es-te.

pp

J.

My po-de-psa-ní mu-zi-ká-ři ma-lo-stran-ští, Je-ho Vý-sost pa-na

sfp

J.

vé-vo-du o-pě-tov-ně o vý-pla-tu lů-nu pro-sí-me, na kte-rýž-to pro ka-sa-cí v den sva-té

pp

J.
Ka-te-ři-ny po-cti-vě hu-de-nou ná-rok má-me ve vý-ši os-mi čes-kých
sonoro
mf
f
61
J.
gro-šů a dvou li-ber vo-sku."
(Odhazuje list a propukne v nový smích, kdežto Lenka stojí jako zkamenělá.)
ff
Lenka: f
On te-dy ne-ní a-ni král
Poco meno (♩=72)
(Div nepadne do mdlob.)
L.
p rit.
a jme-nu-je se Her-ku-les! Ó ten
Jíra:
A k to-mu je-ště že-nat jest!
rit.
p
f
di - - - mi -

62

Maestoso.

L. ha-neb-nik Ó ten podvodník!

Jíra. A dlu-hy svo-je ne-pla-tí! (Povstávaje za stolem a ukazuje pa- Však ja-ko že se

nuen - do

p

theticky na svou pleš) (napřahuje jídelní nůž)

J. zo-vu Ji-řík Ly-sý pomsty meč už nad hla-vou mu

f

J. vi-sí! (Odhodí ubrousek i nůž) Tvým ú-kolem je

fp colla voce

ritard.

J. zdr-žet jej tak dlou-ho, až vše přichystám. Zatím chraňtě ženská lest a hlav-ně

ritard.

à tempo *veloce* (63) (Kroky na schodišti.) *à tempo* (Vyhoupne se do okna.)

J.

ví-no vše o-stat-ní zvíš poz-děj. Už ně-kdo jde te-dy sbo-hem!

veloce *à tempo* *à tempo* *f*

Animato.

Lenka. (Jíra jí jen pošle hubičku a zmizí.)

Jí - - ro, ty mne o - pouš-tíš?

Břízská (za dveřmi)

Zpro- pa - de - né

Lenka (vesele volá za Jírou.)

Ach toť jen Bří-zská! *allargando*

(Je slyšet pád) Jíra (dole.) (Zarachotí klíč a vběhne Břízská,

B.

scho-dy! Ha ha ha ha!

sf *dim.* *ff* *risoluto*

(64) **Allegro.** (♩= 100)

celá udýchaná.)

Břízská.

Tys mi da - la, hol - ka skou - pá!

p

B.

Za to, že já mam - ka hlou - pá

ff

p

65 (popadá dech)

B.

přá - la to - bě přá-la to-bě lep-ší ča - sy v ša-tlavu jsem

(žalostně) *rit.*

f *p* *f* *colla voce*

animando

Lenka (s líčenou hrůzou)

66 Più mosso ancora (♩ = 132)

B.

us-tla-la si! Co dí te!

dim. molto

ff *animando*

pp

Břízská.

Ja - ko di - vá bouř ___ se za mnou

B. při - hnal vé - vo - da, hodil mi klíč a

3

B. vzkřik: jest - li do půl - no - ci ne - mám o - nu

cresc.

B. hol ku, u - dám tě s ře - mes - lem tvým

3

67

B. bez o - kol - ků!

(Vrávorá, vrávorá, a konečně. . . . .

ff 3

ri - - - - tar - - dan - - - - - do

Doppio meno (♩= 50)

B. klesne na kolena) (Vzlyká)
Ta - ká han - ba! Ta - ká han - ba!

dim. molto mp lamendando

B. (Znovu vzlyká) accel. 3 3
V klíc - ku na ryn - ku sta - rou ma - min - ku!

accelerando e cres - - - cen - - do

68 Tranquillo.

Lenka (s líčenou něhou) (koketně) riten.
U - ti - šte se, mat - ko mi - lá, já už jsem se

p dolce colla voce

L. a tempo
roz - my - sli - la!

animando e cres - cen - do

Břízská (vrhajíc se Lence radostně kolem krku)

(Dá jí hubičku) ritard.

Mad-lenko! Švadlen-ko! Du-še má! Vždyť jsem to

calando

ff mf espr. dim. e ritard.

69 Tempo di Valse lento (♩. = 44)

(Usednou po obou stranách stolu) Bř. (zvedajíc pohár)

B. vě-dě-la! A teď to za-pijem! Jeť vín - ko zvlášt - ní ná - poj, o - no z plá - če

pp delicatamente p

riten.

mf pp riten.

Lenka (rovněž zvedajíc pohár)

Jeť vín - ko zvlášt - ní

a tempo (Vypije dlouhým douškem celý obsah)

B. kouz - lí smích.

p a tempo

riten.

L. ná - poj, o - no z plá - če kouz - lí

mf *pp riten.*

(70)

a tempo (maličko upije)

L. smích. Vra - cí štěs - tí a krá

(nalévá si znovu)

B. Vra - cí štěs - tí a krá - - - -

p a tempo *dolce* ten.

accel.e cresc. (přiťuknou si a

L. - - - - - - - - - - - - - - - - - šlí svět!

accel.e cresc. riten.

B. - - - šlí svět když

ten. ten.

accel. e cresc. *f* *p* riten

pijou, Lenka arci jen zdánlivě, šelmovsky sledujíc Břízskou)

assai

B. ach, by ji - nak byl jen síd - lem běd!

(71) a tempo

assai

a tempo

(klopí ospale hlavu, ... pohár pouští z ruky

B. Sídlem běd! Síd-lem běd

Hodiny.

p

(72) . . . . . . a počne chrápat.)

dim.

pp

Poco più mosso (𝅗𝅥. = 63)

Lenka.

pp

(Jde lehkým

B.

A teď po-zno-vu zamiř-me k do-mo-vu!

pp

per - den - do si

krokem ke dveřím, tam však vrazí na Jíru a jakousi ženštinu, oblečenou téměř stejně jako ona)

73

Jíra.

p

L.

Ach! Ti-še, to já jsem

sf *pp sempre*

J.

zas! Jak vi-dím, nema-ři-la's čas. Tím lé - pe, tím

(potřásá měšcem)

74

J.

lé - pe! Leč - to ne-ní

pp

p

p

J.
všec - ko: tře - ba vy - lé - čit žár - li - vé — o - no

pp *p* *p* *più sonoro*

J.
děc - ko, jež v po - chybách zlých se trá - - - pí.

(75)

Lenka (nadšeně)
Ó pojď - me proň, ó pojď - me

(Jíra jí položí dlaň na ústa) (76)
Lenka (hledíc na neznámou)

L.
proň! Leč kdo je ta - to

mf 5 *pp* *tr* *misterioso* *p*

L.

že - na, smutná a ble - dá ja - ko stě - na?

Jíra.

pp

(Odchází s Lenkou)

Mlč a pojď!

(77) Sostenuto

(Osamělší neznámé zmocňuje se rostoucí neklid; . . . .

pp

accel. e cresc.

chce za Jírou, ...

ale náhlá myšlenka jí zastaví . . . .

molto

ff

f

Vrací se, ... snímá váhavě prsten, ...

mf

calando

mp

p

affret.

riten.

accel.

. zvedá jej k ústům a vášnivě jej líbá.

78

a tempo

affret.

riten.

accel.

Konečně se vzchopí, ...

f energico

ukryje prsten a spěšně se upravuje před zrcadlem.

sostenendo

79

f animato

calando

Pak se zahalí v závoj a stoupne si k zadní stěně, více do tmy.

poco a poco

pp

III. scéna.

(80) Moderato (♩= 80) (Se schodiště zaléhají . . . . těžké kroky. Konečně přichází, podnapilý, vévoda a pleskne Břízskou přes rameno. Táto se namáhavě probouzí)

pp *cre - - scen - - - do molto* *ff* *dim.* *f* *ff*

Vévoda (ostře)
Nuž - co je s děvi - cí?

Břízská.
Bože můj, to jsem se lekla!

(81) (♩= 69)
(Rozhlíží se)

B. Ach, tam přece sto - jí a na - dě - jí se ko - jí,

p comodo

B. že lás-kou tvo-jí své cho-ré sr-déč-ko

B. zho-jí. Jen po-hleď s blíz-ka,

f *p*

(staví se do svůdné posy)

B. jak je ro-stlá ja-ko bříz-ka!

Vévoda.

V. U všech čer-tů, ja-ko

B. Ja-ko bříz-ka, che cheche! Tož pro-ve-dla jsem dobře svo-ji věc?

V. kdo? (Suše) Tro-chu

dim. *f*

82

Břízská.

(Dělá posuněk placení)

B. Že jít? A jenom tak?

V. poz-dě, a-le přec. Nuž můžeš jít. To až potom rozumíš?

ff

(stranou)

B. Ó bě-da, ten pla-tí

V. Niente per nien-te!

ff

meno f dim.

(Odchází, vynášejíc na vévodův pokyn ramenový svícen, takže zustanou jen dvě svíčky na konsole v pravo.)

B. la-ti-nou! He-he-he! Hehe-he! He-he-he!

mf

p perdendosi

rit.

(83) L' istesso tempo.

Vévoda pak obrátí se k domnělé Lence, vede ji k pohovce a usedne vedle ní.

Vévoda.

Nuž ko-ne-čně se vzdá - váš a lás - - ku ví - táš v srd-ce své, tak dlou - ho v marné pý - še o-ku skry - té? Nuž ja-ko tu pý - chu se srdce tvé - ho,

pp

cres - cen - do ed animando

sostenuto

V. tak do-vol, bych ny - ní s hla-vy ten zá - voj ti sňal, jenž tvou

mf sostenendo p

pp (84) a tempo

V. krásnou líc mi za-krý-vá. Aj, aj —

mp pp a tempo

V. zda víš, ko - mu po - do - báš se? Jak žer - tov - né —

animando e cresc.

V. mé že - ně! Však ne! Jsi ji - ná než o - na,

poco rit. (85) Con moto (♩= 112)

V.

ji - ná než vše - cky že-ny světa! O

poco rit. *f* *p* *espress.*

vlá - dě - lí sní i

v ú - směvu kaž - dá krás - ka, pak z ru - ky

V. tvé jen ú - le-vu

V. ský - tá lás - ka.

rit.

(86)

animando e cresc.

V. Ty jsi tě - ši - tel - ka,

animando e cresc.

V. štěs - tí no - si - tel - ka, bí - lý

mf

cresc.

V.
an - děl jsi, z lů - na rá - je mi ses - la - ný!

ff

87 Grave (♩= 80)

Neznámá (s jemnou ironií)

Kdo ví, zda ta-táž slo-va nerce-te den-ně,

sf f p sf

N.
me-zi ji-ným - i své že-ně? Teď

f p mf dim.

88 Poco più mosso.

N.
pomně - te, ko-mu ří-ká-te je dnes: pro-stič - ké

p

N. šva-dlen-ce, jež ne-zná číst ni psát,

cres - - - - cen - - - do

N. jen šít a pla-kat neb se smát

f

N. a Pá-na Bo-ha na ne-bi se bát.

poco ritard.

ff *poco ritard.*

(89) Tempo I.

N. A ta-to švad-lí s báz-ní zá-po-lí, že pak-li va-ší

rit. *a tempo*

sf *f* *p* *sf*

N. tou - ze po-vo-lí — vám jed-nou se ná - hlým — zříd - lem

accel. a tempo rit. *f* *mf* *dim.* *p accel.*

ritard. 90 Agitato (♩=144) Vévoda (nakvašeně vstávaje.)

N. vý - či-tek mů - že stát. Mně vý - či - tek?

pp ritard. *p* cre - scen - do

V. Jak to? Jak to?

f

V. Vý - či-tky čiň si ta, jež přís - no - stí

ff appassionato

V. bez mezí vždy splá - ce - la ně-hu mou; jež jen kár - nou být — chtě - la Ne-me-sí a ne - po-skvr-ně - nou Ma-do-nou;

91 animando

p animando

V. jež má jen Kris - ta v srd - ci svém, jež do - mov náš — si zmát - la s klášterem, jež stá - le zpy-tu - je mne, jak hvězdnou ne-bes

cre - scen - do

92

Più mosso (cominciando 𝅗𝅥.=56)

V. báň váš Ru-dol - phus! Ne, ne, tak ne-lze mi

ffp *perdendosi pp*

V. ží - ti, o žen - štěj - ší se že - ně mi zdá, o

mf *pp*

V. že - ně, jež plá - pol v srd - ci ní - tí, a - le sa-ma též plá - polat

mf

93 *animando e crescendo*

V. zná; jež roz - ko - ší zmí - rá v o - bje - tí mém, jíž pří - liš - ná

animando e crescendo

Neznámá (vstávajíc) Vévoda.

V. cnost jen je po - kles - kem! Toť - víc, než mohu snést! A ty chceš

ff p

V. pro hlou - pou cha - su ne - chat vad - nout svo - ji krá - su, ne - bo

ff p ff

94

V. v zá - - vrat - ném teď ví - ru se rá - zem

ff di - mi - nu - en - - do

allarg. accel.

V. na - vždy je - di - nou mo - jí lás - kou

p allarg. e cresc. accel.

95 Più stretto ancora (♩. = 72)

Neznámá.

N. Že je-dinou? A čí je tento ob-raz?

V. stát? A - no, věč - ně je-dinou. To-

ffpp *mf* *pp* *mf* *fpp* *mf* *pp*

N. Vše-cko lež, vše-cko klam!

V. toť má že-na. (poklekaje s rukou na srdci) I ten tlu-kot v mých pr-sou?

mf *pp* *p* *stringendo e cresc.* *mp* *mf* *fp*

96

N. I ten! (Jde ke konsole a nalézá v její zá-

V. (V tom spustí jeho hodinky, dle zvyku doby na krku zavěšené a bicím přístrojem opatřené)

Hodinový stroj. (Zvonění budíku)

ff *molto cres - cen - do* *ff*

suvce dámské rukavičky, voňavky, vějíře, líčidla a t.d.)

(vyhazujíc vše ven)

N. A čí to - je?

dim.

p

p

N. A to - hle? To - hle? To? To?

cres - - cen - - do

ff

N. To? Ó han - ba! Ó han - ba!

sf

dimin.

sf

(Klesne vysílena do křesla, skrývajíc hlavu do dlaní.)

mp

dim.

8

97

Assai moderato (♩=𝅗𝅥.)

V.

Aj, viz-me čtve-ra-čku, jak u-mí žár-lit a k vů-li

p

pp 8

V.

ne-vě-ře mi lát.

Leč za-po-mí-ná,

cresc.

ff

dim.

pp

8

V.

jak to-mu dlou-ho, co mám tu čest ji znát.

Neznámá.
(opanovavši se)

Ach,

p

8

98

(s ironickým důrazem)

N.

pro-miň-te, já vskut-ku za-po-měla jsem, že krát-kou vás jen chví-li

N. znám. Leč ny-ní chci hod-ná být

ppp *f*

N. a pou-ze lás ku

N. na mys-li mít. (Důvěrně) Však dřív mi po-věz-te, čí je o-nen

99

mp *pp subito* *affrettando e* *crescendo*

N. ob-raz?

Vévoda. Nuž, toť moje te-ti-čka!

f *p subito* *molto*

Neznámá (zklamaně se odvracejíc.)

Ach! Vždy jen smích!

(100) Allegretto. (♩=120)

Vévoda.

Ó

poco rit. *dimin.* *leggiero*

V. dra-há, buď přec klid-na troš-ku, vždyť neškodný jsem brach:

Neznámá (povstávajíc.)

Tož

V. jak cír-kev mám jen jed-nu bož-ku, leč ve třech o-so-bách.

animato

N. přec? Nuž věc teď ma-lič-ká mi říc, kdo je ta tře-tí!

Vévoda (vyprskne.)

Má

cre - scen - do

101 Neznámá (rozčileně přecházejíc.)

(102) Poco più mosso.

N. svým. ——

Vévoda.

Kdo jsem já? Kdo jsi ty?

p *f* *p* *f*

V. Chceš hrá - ti mé - ho soud - ce snad?

cre - - - scen - - - - do

V. Já —— dvor-ný chtěl jsem být, a - no chtěl jsem za rov-nou tě mít ——

rit.

ffpp *p ma ben ritmico* *cre - scen - do* *rit.* *ff*

à tempo

(103)

V. Teď znej však, dív - ko, že

à tempo *meno f*

molto accel. (104) Agitatissimo.

V. něž-né kro-mě dvor-no-sti sdo-sta-tek i sí - - ly mám!

marc. ff molto accel. ff

(Doráží na ni, neznámá se zarputile brání.)

soste - - - nen - - - do

(105) Neznámá (vysílena)

Za-drž-te! Než tak se rvát,

ffpp calando p dolce

N. chci ra-děj vám se vzdát...
Vévoda. p
O pojď!
8
Andantino (♩=𝅗𝅥.)
(Odvádí ji do ložnice. V tom však šine se do pokoje opět Břízská, držíc hořící svícen prve odnesený.)
V. Ó pojď!
Vévoda. (přitlumeně) p
I k čer-tu, co
8
p
V. chceš tu zas?
Břízská. (naříkavě)
Ach Vý-sos-ti, hla-vič-ka se k spánku sklání a já do-sud
mp
pp
(zarazí se, pojednou prostořece)
stringendo
B. od-mě-nu svou nemám a-ni!
Vévoda (ostře)
Odměnu a zač?
Allegretto (♩=112)
f stringendo
p
f
ff

107

Břízská (ruce vzpírajíc do boků)

B. Aj, hleď-me na to-ho pá-na, jak han-dlu ro-zu-mí, když v kleci u-viz-la vrá-na, už kup-čit ne-u-mí.

dimin. *molto* *p* *mf* *p* *mf*

108

(udeří pěstí do stolu)

rit. *a tempo*

B. Teď se však nehnu, do-kud ne-pla-tí!

ff *colla voce* *p*

Vévoda (smířlivě)

A ko-lik žá-dáš?

Břízská.

Je mla dá,

rinforz. *p*

B.
prav - da, a hez - ká, prav - da, a rost - lá ja - ko
rinforz.
p
cre - -
109
Poco sostenuto.
B.
bříz - ka.
Tři sta gro - šů!
Vévoda (dupaje)
(chytaje se za hlavu)
Ptám se, co žá - - - dáš!
Tři sta
- - - scen - - - - do
ff
(joviálně)
ritenuto
B.
Nu - že dvě stě!
Nuž - jen, že jste to
V.
gro - šů!
Tys vě - ru ší - le - ná!

110

B. vy, — že jsme to my dva —

Vévoda. Nu-že bu-de to?

B. ...pou - hých... ...grůš - - ků...

V. Nu tak ven s tím!

(Břízská tupě se usmívajíc jen dvakrát pokrčí rameny)

V. Nu tak ven s tím!

111

Tempo I.

B. Zaplať

(házeje jí zuřivě

V. Ta-dy máš!

B. Pán ______ bůh, Vý - - sos-ti!

svůj celý, ostatně hubený sáček, jejž Břízská virtuosně zachytí.)

V.

(Padne vévodovi tak vehementně kolem krku, že jeho hlava octne se v ohromném krejzlu jako v kornoutu.)

B.

V. Co to dě - láš? Oh! Oh!

(Vrávorá do

p *lamentando*

kolečka, zatím co Břízská mizí.)

V. Po - moc! Po - moc! Po - moc!

mf *cresc.*

(112) Tempo di marcia funebre (♩ = 66)

(Konečně strhne celý krejzl dolů.)

V.

Carramba, co je to-hle zas?

Hudba muzikářů za scénou.

Pozouny (nejprve daleko, potom stále blíže)

f marc.

ff p marcato

fp

V.

Snad smu-teč-ní po-chod? Div-no v ten-to čas?

(Dívá se pokradmu oknem)

V.

Kro-ky du-ní, až se třese ze-mě! Matko bo-ží, snad nejdou ke mně? Vidím již postavy

f

tr

p

113 (Zoufale.) (Odhání dole stojící muzikáře krejzlem.)

V. Bě-da, teď za-sta-ví! To pla-tí mně! Hej, ticho tam, vy

Klarinety (in Es)*)

ff

(Přímo pod oknem.)

a 2

f

mf

Kohoutek (skrze dlaně)

Zaplať cos dlužen!

V. kej-da-ři, táhněte k čertu, nejsem na-laděn k takému žertu! Platit?

3

*) *Psán skutečný zvuk.*

K. Nuž dál, —

V. Za-se pla-tit? Le-da ja-ko ne-bož-tík!

f

K. hrej - - te jen dál!

V. (Zacpávaje si uší) Svá vše-cka pro-vi-ně-ní

meno f

dim.

mf

K.

Da

(Opět ven.)

V.

py-kám v tom o-kam-že-ní... Tak a ny-ní Fi-ne!

dim.

114

K.

ca-po!

(napodobuje troubení)

V.

Ach, stá-le ten mo-tiv! Trá-ta-ta-ta-tá!

ff subito

ff subito

V.

Ten hlou - pý, ja-lo-vý mo-tiv! Trá - ta-ta-ta - tá!

tr tr tr tr

(Hodí muzikářům chléb a dva stříbrné talíře, načež nastane ihned ticho. Pak

V.

Ach Milost! Vždyť už platím! Vždyť už platím! Zde! Zde! Zde!

fff

fff

115 Doppio più mosso.

vrací se od okna, táhna za sebou do neuvěřitelné délky roztažený krejzl, marně však hledá svou oběť.)

V. Chá - - mi, teď - zah-na-li mi dě-vu!

p *tr* *tr*

Žene se k východu. . . . .

ff

. . . . .tu však narazí na Jíru, přivádějícího Lenku a Přemka.)

V. Ha,

marcatissimo

V. kdo je ten - to muž?

V.

Jej kde - si zřel jsem už!

116

V.

Ten po - hled ost - ře bdí - cí a dr - zý

V.

smích na lí - - - - ci!

ritard.

Andantino (♩ = 𝅗𝅥)

Jíra (s nejnevinnější tváří)

Nechť Va - še Vý - sost do - vo - lí, bych předsta - vil jí pár,

pp

Vévoda (obrácen k němu zády)

V. Tu-ze las-kav.

J. jenž ji-stě zvláš - tě přiroste Jí k srdci. Zde Přemek, mladý rybář, a zde

p

117

(♩ = 72) (odkašlávaje)

V. Hm!

J. Mar-šál-kovic Lenka, je-ho ne-věsta! Li-dé to řád - ní,

f *p* *dolce maestoso*

J. lepších má - lo jest, a na svou čest, ach, tu - ze žár - li-ví, jak mnohý

118

J. pán už rá - čil s li - tostí po - znati. Nuž a - na Va - še

dim. *p* *cres - - cen*

J. Vý - sost vzá - cnou pří - zeň svou již da - la pan - ně

- do *mf* *cres - - - cen -*

(Fist.)

J. Len - ce neklamně znát, zda dou - fat smím, že ma - lý dá - rek

- do *mf* *di - mi - nu - en - do*

J. jí — k sňat - ku dnes ne - o - dmít - ne dát?

sonoro *f allarg.* *dim.* *p* *morendo*

(119) Doppio più mosso.

Vévoda (obraceje se, skrze zuby.)

Dá - rek? A-no, do-sta-ne-te dá-rek, ja-ký neměl dosud žád - ný pá-rek.

pp

V.

A le zatím Bůh mne hněvu chraň vám bych radil: nečekejte naň!

allarg. (120) (Tasí kord na Jíru, tento pozvolna ustupuje, sráželje rány čepicí.)

meno p *cresc. ed* *allarg.* *ff* *p*

Lenka.

Jí - ro, Přemku, prch-ně-me!

Vévodkyně („neznámá,“ vycházejíc v nádherném bílém oděvu z ložnice)

Zů - - - staň - te!

cresc. *ff*

Vévoda. *p*

121 Andantino (♩=80)

Vévodkyně

Moje že-na!

A-no, já to jsem

ritard. *pp.*

p marcato

(s úsměškem)

va-še že-na, vám tak mi-le-ná. Ač

mf

pří-sně sou-dit váš hřích mně sám jste prá-vo

mf *f*

122

(měkčeji)

dal, chci všec-ko vám odpus-tit,

(opět velitelsky)

když mi-lu-jí-cím těm

p dolce

Vévoda.
V.
allarg.
dá - te ten - to dům i se vším, co v něm jest!
Jste přísná. Však
sonoro
f allarg.
mf
p
dim.
pp
123
staň se vám dle přá - ní, to u - klá-dám si za po-ká - ní.
cresc. molto
f
Nuž panno Lenko, dům je tvůj! A že krá - sy to-lik ti dá - no: měj
mf dolce
p
p espr.
poco sostenendo
ví - ce ště-stí v něm, než mně ho by-lo přá - no!
124
p poco sostenendo
pp
p dolce

Lenka (dojata k vévodkyni)

Své ce-lé štěs - tí chci vdě-čit vám a prosit Pá - na

m. d.

riten. a tempo riten. a tempo

L. v ne-be - sích, by ce-lou lás - ku svou a celou dobro-tu svou vám

Vévodkyně (k Lence) riten. a tempo riten. a tempo

Že vá - žit znám si

Přemek (k vévodkyni) riten. a tempo riten. a tempo

Též já, též já vám

Vévoda. riten. a tempo riten. a tempo

Jak sví - zel - né to lou - - če - ní, ó

Jíra. riten. a tempo riten. a tempo

Dnes mis - trem Jí - rou bý - ti zván já

f riten. a tempo rit. a tempo

f

125

L. rá - čil v ou - děl dát.

V. cnos - ti tvé, jsem chtěla dů - kaz pou - ze dát.

P. z hlou - bi du - še vzdá - vám dík.

V. krás - ná skrý - ši má!

J. prá - vo jis - tě mám!

(S radostným pláčem líbá vévodkyni ruku.)

cres - cen - do

ff *mf*

Vévodkyně (chystajíc se k odchodu)

Pa - ne vé - vo - do z Es - te!

(Vévoda vrhá poslední teskný pohled na své zátiší, ale přemůže se,

p *ppp* *f*

(126)

galantně podá vévodkyni rámě, a za uctivých poklon snoubenců a Jíry s ní odchází.)

Jíra (strkaje Přemka, jenž netroufá si hlásiti se k Lence.)

Nu tak! Nu

pp

affrettando e crescendo

J. tak! Nu!

(127)

Allegro con brio (𝅗𝅥 = 100)

Lenka (vítajíc Přemka ve svou náruč.)

Pojď, ó pojď, a přim-kni

p *molto*

f *mf*

L. k mo-jím ňad-ra svá, bys cí-til, ja-ký tlu-kot ji-mi za-chví

cre - - scen - - do - - *f*

L.
sosten. à tempo poco sosten. à tempo
vá, jak bouř-ně já - - - - sá srd - ce ra-dos-tí náh-lou pře-pl - ně-

sosten. à tempo poco sosten. à tempo

128

L.
né! Ó štěs-tí zá - - - vrat-

Přemek.
Ó štěs-tí zá - - - vrat - né!

animato ancora, ma ben ritmico cre - - scen - - do po-

L.
né!
mp
Pou - ze so - - bě

P.
p
Ó štěstí zá - - - vrat - né! So - bě žít

- co a po - - co al f
p dolce

L.

ži - ti bu - - dem stá - le šťast - - něj - ší nadvšechny

P.

bu - dem stá - - - - le šťast - něj - ší nad všech-ny

129

L.

krá - - - - le, bu - dem stá - - - - - nek mít, ———

f

P.

f

f

ff (marcato)

130

L.

— bu - dem stá - - - nek mít ——— a spo - lu dlít!

P.

p

Bu - - dem

p

L. *p* Bu - - dem žít ja - ko v rá - - - - -

P. žít ja - ko v rá - - - - ji, *cresc.* věr - - ně

cre - - scen - do

L. - - ji, *f* nejslad-ší bu-de-me lás - ku pou - ze znát,

P. k so-bě bu-de-me stát, *f* nej-slad-ší

f *meno f*

L. a *meno f* nej-krašší *ritard.* štěs - tí chví - le

P. bu-de-me lás - ku pou - ze znát! *ritard.*

Jíra (vstupuje mezi ně.) *p* A pak

mf ritard. *dimin.*

(131) Andantino (♩=𝅗𝅥)

pro-ží - vat!

Più allegro

più f

u čá-pa si od-jed-ná-te - hoj-ně ja - ko sme-tí vždy

p sf

Tempo I.

(132)

ve-se-lých a buc-la-tých a věr-ných praž-ských dě-tí!

p mf cresc. molto ff

(Oba milenci potřásají mu se smíchem rukama, dív mu je nevymknou, . . .

konečně padne mu Lenka vděčně kolem krku.)

stringendo

(Opona)

ritard. - - à tempo

Ryla a tiskla Průmyslová tiskárna v Praze